Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ÓSMA DYREKTYWA RADY

z dnia 6 grudnia 1979 r.

w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju

(79/1072/EWG)

(Dz.U. L 331 z 27.12.1979, str. 11)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady 2006/98/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	129	20.12.2006

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
►**A3**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

NB: Niniejsza wersja skonsolidowana zawiera odniesienia do europejskiej jednostki rozliczeniowej i/lub ecu, które od dnia 1 stycznia 1999 r. należy rozumieć jako odniesienia do euro – rozporządzenie Rady (EWG) nr 3308/80 (Dz.U. L 345 z 20.12.1980, str. 1) i rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1).

▼B

ÓSMA DYREKTYWA RADY

z dnia 6 grudnia 1979 r.

w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju

(79/1072/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku ([1]), w szczególności jej art. 17 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji ([2]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([3]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([4]),

a także mając na uwadze, co następuje:

na podstawie art. 17 ust. 4 dyrektywy 77/388/EWG Rada ma przyjąć reguły wspólnotowe ustanawiające przepisy regulujące zwroty podatku od wartości dodanej, określone w ust. 3 wspomnianego artykułu, podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju;

niezbędne są zasady zapewniające podatnikowi mającemu siedzibę na terytorium jednego Państwa Członkowskiego możliwość występowania z żądaniem zwrotu zafakturowanego podatku w związku z dostawami towarów lub usług w innym Państwie Członkowskim, lub który został zapłacony w odniesieniu do przywozu do tego innego Państwa Członkowskiego, w celu uniknięcia w ten sposób podwójnego opodatkowania;

rozbieżności między przepisami aktualnie obowiązującymi w Państwach Członkowskich, które powodują w niektórych przypadkach zakłócenia w handlu i zakłócenie konkurencji, powinny zostać wyeliminowane;

wprowadzenie reguł wspólnotowych w tej dziedzinie będzie oznaczać postęp w kierunku efektywnej liberalizacji przepływu osób, towarów i usług, wspomagając w ten sposób proces integracji gospodarczej;

takie zasady nie mogą prowadzić do odmiennego traktowania podatników w zależności od Państwa Członkowskiego, na którego terytorium mają oni siedzibę;

należy zapobiegać niektórym formom unikania lub uchylania się od zobowiązań podatkowych;

na mocy art. 17 ust. 4 dyrektywy 77/388/EWG Państwa Członkowskie mogą odmówić zwrotu lub nałożyć dodatkowe warunki w przypadku podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty; jednakże powinny być podjęte kroki zapewniające, aby tacy podatnicy nie byli

([1]) Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1.
([2]) Dz.U. C 26 z 1.2.1978, str. 5.
([3]) Dz.U. C 39 z 12.2.1979, str. 14.
([4]) Dz.U. C 269 z 13.11.1978, str. 51.

▼B

uprawnieni do zwrotów na warunkach korzystniejszych niż te, które są przewidziane w odniesieniu do podatników we Wspólnocie;

wstępnie powinny zostać przyjęte wyłącznie przepisy wspólnotowe zawarte w niniejszej dyrektywie; te ustalenia stanowią w szczególności, że decyzje w odniesieniu do wniosków o zwrot powinny być ogłaszane w ciągu sześciu miesięcy od daty wniesienia takich wniosków; zwroty powinny być dokonywane w tym samym okresie; przez okres jednego roku od ostatecznego terminu ustanowionego dla wprowadzenia tych przepisów w życie Republika Włoska powinna być uprawniona do ogłaszania decyzji podjętych przez jej właściwe służby w odniesieniu do wniosków wniesionych przez podatników niemających siedziby na jej terytorium i dokonywania odpowiednich zwrotów w ciągu dziewięciu miesięcy, w celu umożliwienia Republice Włoskiej zreorganizowania obowiązującego obecnie systemu w kierunku zastosowania systemu wspólnotowego;

aby uzupełnić system wspólnotowy, Rada będzie musiała przyjąć dalsze przepisy; do chwili wejścia w życie tych przepisów Państwa Członkowskie będą dokonywać zwrotu podatku od usług i nabywania towarów, które nie są objęte niniejszą dyrektywązgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 17 ust. 4 dyrektywy 77/388/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy termin „podatnik niemający siedziby na terytorium danego kraju” oznacza osobę określoną w art. 4 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG, która w okresie określonym w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy, zdanie pierwsze i drugie, nie ma w tym kraju ani siedziby dla prowadzenia swojej działalności gospodarczej, ani stałego zakładu, z którego prowadzone są transakcje gospodarcze, ani też, jeżeli nie istnieje taka siedziba lub stały zakład, swojego stałego lub normalnego miejsca zamieszkania, i która w tym samym okresie nie dostarczała towarów lub usług uznawanych za dostarczane w tym kraju, z wyjątkiem:

a) usług transportowych i usług pomocniczych w stosunku do nich, zwolnionych na podstawie art. 14 ust. 1 lit. i), art. 15 lub 16 ust. 1 litera B, C i D dyrektywy 77/388/EWG;

b) usług świadczonych w przypadkach, w których podatek jest płacony wyłącznie przez osobę, na której rzecz są one świadczone, na podstawie art. 21 ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG.

Artykuł 2

Każde Państwo Członkowskie zwraca każdemu podatnikowi niemającemu siedziby na terytorium tego kraju, ale mającemu siedzibę w innym Państwie Członkowskim, zgodnie z ustanowionymi poniżej warunkami, każdy podatek od wartości dodanej nałożony w odniesieniu do usług lub mienia ruchomego dostarczonego mu przez innych podatników na terytorium tego kraju lub poniesiony w odniesieniu do przywozu towarów do tego kraju, o ile takie towary i usługi są wykorzystywane w celach transakcji określonych w art. 17 ust. 3 lit. a) i b) dyrektywy 77/388/EWG oraz świadczenia usług określonych w art. 1 lit. b).

Artykuł 3

Aby zakwalifikować się do zwrotu podatku, każdy podatnik określony w art. 2, który nie dostarcza towarów lub usług uważanych za dostarczane na terytorium danego kraju:

▼B

a) przedstawia właściwym organom określonym w art. 9 ust. 1 wniosek sporządzony według wzoru zawartego w załączniku A, załączając oryginały faktur lub dokumentów przywozowych. Państwa Członkowskie udostępniają wnioskodawcom uwagi objaśniające, które w każdym przypadku zawierają minimalny zakres informacji określonych w załączniku C;

b) przedstawia dowód, w formie zaświadczenia wystawionego przez władze publiczne państwa, w którym ma siedzibę, że jest płatnikiem podatku od wartości dodanej w tym państwie. Jednakże w przypadku gdy właściwy organ wymieniony w art. 9 ust. 1 ma już taki dowód w swoim posiadaniu, podatnik nie jest zobowiązany do przedstawiania nowego dowodu przez okres jednego roku od daty wystawienia pierwszego zaświadczenia przez władze publiczne państwa, w którym ma siedzibę. Państwa Członkowskie nie wystawiają zaświadczeń podatnikom, którzy korzystają ze zwolnienia podatkowego na podstawie art. 24 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG;

c) potwierdza w formie pisemnego oświadczenia, że nie dostarczył żadnych towarów lub usług uważanych za dostarczone na terytorium tego kraju, w okresie wskazanym w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze i drugie;

d) zobowiązuje się do zwrotu każdej błędnie pobranej kwoty.

Artykuł 4

Aby zakwalifikować się do zwrotu podatku, każdy podatnik określony w art. 2, który nie dostarczył na terytorium kraju żadnych towarów ani usług uznanych za dostarczone w tym kraju, z wyjątkiem usług określonych w art. 1 lit. a) i b):

a) spełnia warunki ustanowione w art. 3 lit. a), b) i d);

b) potwierdza w formie pisemnego oświadczenia, że w okresie wskazanym w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy, zdanie pierwsze i drugie nie dostarczył żadnych towarów ani usług uznanych za dostarczone na terytorium kraju, z wyjątkiem usług wymienionych w art. 1 lit. a) i b).

Artykuł 5

Do celów niniejszej dyrektywy towary i usługi, w odniesieniu do których podatek może być zwrócony, muszą spełniać warunki ustanowione w art. 17 dyrektywy 77/388/EWG, stosowane w Państwie Członkowskim dokonującym zwrotu.

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do dostaw towarów, które są lub mogą być zwolnione na podstawie art. 15 pozycja 2 dyrektywy 77/388/EWG.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie nie mogą nakładać na podatników określonych w art. 2 żadnych zobowiązań oprócz tych, które określono w art. 3 i 4, z wyjątkiem zobowiązania przedstawienia, w szczególnych przypadkach, informacji koniecznych do ustalenia, czy wniosek o zwrot jest uzasadniony.

Artykuł 7

1. Wniosek o zwrot przewidziany w art. 3 i 4 odnosi się do zafakturowanych zakupów towarów lub usług albo do przywozu, dokonanych w okresie nie krótszym niż 3 miesiące i nie dłuższym niż jeden rok

▼B

kalendarzowy. Wnioski mogą jednak odnosić się do okresu krótszego niż trzy miesiące, jeżeli okres ten stanowi pozostałą część roku kalendarzowego. Wnioski takie mogą również odnosić się do faktur lub dokumentów przywozowych nieobjętych poprzednimi wnioskami i dotyczących transakcji przeprowadzonych w danym roku kalendarzowym. Wnioski przedkłada się właściwemu organowi określonemu w art. 9 ust. 1 w okresie sześciu miesięcy od końca roku kalendarzowego, w którym podatek stał się należny.

Jeśli wniosek odnosi się do okresu krótszego niż jeden rok kalendarzowy, ale nie krótszego niż trzy miesiące, kwota, na którą opiewa wniosek, nie może być niższa niż równowartość w walucie krajowej 200 europejskich jednostek rozliczeniowych; jeśli wniosek odnosi się do okresu roku kalendarzowego lub pozostałej części roku kalendarzowego, kwota nie może być niższa niż równowartość w walucie krajowej 25 europejskich jednostek rozliczeniowych.

2. Europejską jednostką rozliczeniową jest jednostka określona w rozporządzeniu finansowym z dnia 21 grudnia 1977 r. ([1]), ustalona na dzień 1 stycznia roku obejmującego okres wskazany w ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze i drugie. Państwa Członkowskie mogą zaokrąglać kwoty wynikające z przeliczenia na walutę krajową do 10 % w górę lub w dół.

3. Właściwy organ określony w art. 9 ust. 1 ma obowiązek stemplować każdą fakturę lub dokument przywozowy w celu zapobieżenia użycia ich do dalszych wniosków i zwraca je w ciągu jednego miesiąca.

4. Decyzje dotyczące wniosków o zwrot są ogłaszane w ciągu sześciu miesięcy od daty przedłożenia właściwemu organowi określonemu w ust. 3 wniosków wraz ze wszystkimi niezbędnymi dokumentami wymaganymi na podstawie niniejszej dyrektywy dla zbadania wniosku. Zwroty są dokonywane przed końcem wyżej wymienionego okresu na prośbę wnioskodawcy albo w Państwie Członkowskim dokonującym zwrotu, albo w państwie, w którym ma on siedzibę. W tym ostatnim przypadku opłaty bankowe związane z przekazem są ponoszone przez wnioskodawcę.

Podaje się powody oddalenia wniosku. Odwołania w takich sprawach mogą być kierowane do właściwego organu w danym Państwie Członkowskim na takich samych warunkach co do formy i terminów jak te, które dotyczą żądań zwrotu kierowanych przez podatników mających siedzibę w tym samym państwie.

5. W przypadku gdy zwrot został uzyskany w drodze oszustwa lub w inny nieprawidłowy sposób, właściwy organ określony w ust. 3 podejmuje natychmiastowe działania dla odzyskania niesłusznie wypłaconych kwot i nałożonych kar, zgodnie z procedurą stosowaną w danym Państwie Członkowskim, bez uszczerbku dla przepisów odnoszących się do wzajemnej pomocy w odzyskiwaniu podatku od wartości dodanej.

W przypadku wniosków noszących znamiona oszustwa, które zgodnie z ustawodawstwem krajowym nie mogą być przedmiotem kary administracyjnej, zainteresowane Państwo Członkowskie może odmówić, przez okres maksymalnie dwóch lat od daty przedłożenia takiego wniosku, jakichkolwiek dalszych zwrotów na rzecz danego podatnika. W przypadku gdy kara administracyjna została nałożona, lecz nie została zapłacona, Państwo Członkowskie może zawiesić wszelkie dalsze zwroty na rzecz podatnika do czasu zapłacenia tej kary.

Artykuł 8

W przypadku podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty Państwa Członkowskie mogą odmówić zwrotów lub nałożyć specjalne warunki.

([1]) Dz.U. L 356 z 31.12.1977, str. 1.

▼B

Zwroty nie mogą być udzielane na warunkach korzystniejszych niż te, które stosuje się w odniesieniu do podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie ogłaszają w odpowiedni sposób właściwe organy, do których należy składać wnioski określone w art. 3 lit. a) i art. 4 lit. a).

Zaświadczenia określone w art. 3 lit. b) i art. 4 lit. a) stwierdzające, że dana osoba jest podatnikiem, są sporządzane zgodnie ze wzorami zawartymi w załączniku B.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie najpóźniej do dnia 1 stycznia 1981 r. przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niniejszą dyrektywę stosuje się tylko do wniosków o zwroty dotyczące podatku od wartości dodanej poniesionego od fakturowanych zakupów towarów, usług lub przywozów dokonanych po tej dacie.

Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą. Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 11

Na zasadzie odstępstwa od art. 7 ust. 4 Republika Włoska ma prawo do dnia 1 stycznia 1982 r. wydłużyć okres wskazany w tym ustępie z sześciu do dziewięciu miesięcy.

Artykuł 12

Trzy lata po dniu określonym w art. 10 Komisja po konsultacji z Państwami Członkowskimi przedłoży Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, w szczególności jej art. 3, 4 i 7.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK A

WZÓR

Czy składa pani/pan wniosek po raz pierwszy?

Jeśli nie, należy podać numer identyfikacji podatkowej.

Pieczęć wpływu

Właściwy organ, do którego adresowany jest wniosek ▶

Wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej

podatnika nie mającego siedziby w danym kraju

(Przed wypełnieniem należy zapoznać się z objaśnieniami)

1	Nazwisko i imiona lub nazwa firmy wnioskodawcy Nazwa ulicy i numer domu Kod pocztowy, miejscowość i kraj
2	Rodzaj działalności prowadzonej przez wnioskodawcę
3	Szczegółowe dane urzędu podatkowego i numer rejestracyjny VAT w kraju, w którym wnioskodawca ma siedzibę, miejsce stałego pobytu lub normalnego zamieszkania
4	Okres, do którego odnosi się wniosek ☐ Od: Miesiąc Rok Do: Miesiąc Rok
5	Całkowita kwota wnioskowanego zwrotu (cyframi) (patrz wyszczególnienie na odwrocie strony) ☐
6	Wnioskodawca wnosi o zwrot kwoty wykazanej w pozycji 5, w sposób opisany w pozycji 7.
7	Wnioskowany sposób dokonania rozliczenia (*) Rachunek bankowy ☐ Rachunek pocztowy ☐ ☐ Numer rachunku ☐ Numer kodu instytucji finansowej ☐ Rachunek na rzecz ☐ Nazwa i adres instytucji finansowej
8	Liczba załączonych dokumentów: ..... Faktury: ..... Dokumenty przywozowe: .....
9	Wnioskodawca oświadcza niniejszym, że: (a) towary lub usługi wyszczególnione na odwrotnej stronie zostały wykorzystane do jego działalności jako podatnika w okresie: .... (b) w kraju, w którym występuje z żądaniem zwrotu i w okresie objętym niniejszym wnioskiem: ☐ (*) nie realizował dostaw towarów lub usług, ☐ (*) świadczył jedynie usługi w przypadkach, w których podatek jest płacony wyłącznie przez osobę, na której rzecz są one świadczone, ☐ (*) świadczył jedynie niektóre zwolnione z podatku usługi transportowe i usługi pomocnicze w stosunku do nich; (c) dane szczegółowe podane w niniejszym wniosku są prawdziwe. Wnioskodawca zobowiązuje się zwrócić jakiekolwiek nienależnie uzyskane kwoty.

(*) Zaznaczyć właściwy kwadrat znakiem X ▶

(*) Zaznaczyć właściwy kwadrat znakiem X ▶

..... dnia ....

(Miejsce) (Data) (Podpis)

▼B

10 Deklaracja wyszczególniająca kwoty VAT odnoszące się do okresu objętego niniejszym wnioskiem

Nr	Rodzaj towarów lub usług	Nazwa, numer rejestracyjny VAT, jeśli jest znany, i adres dostawcy towarów lub usług	Data i numer faktury lub dokumentu przewozowego	Kwota wnioskowanego zwrotu nadpłaty podatku
			Suma	

Do użytku służbowego

Do użytku służbowego

▼B

ZAŁĄCZNIK B

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE O STATUSIE PODATNIKA

Ja, niżej podpisany .....
(nazwa i adres właściwego organu)

zaświadczam, że .....
(nazwisko i imiona lub nazwa firmy)

.....
(rodzaj prowadzonej działalności)

.....
(adres zakładu)

jest podatnikiem podatku od wartości dodanej zarejestrowanym pod następującym numerem (1) .....

.....

.....
(Data)

Pieczęć urzędowa

.....
(Podpis, nazwisko i funkcja)

(1) Jeżeli wnioskodawca nie posiada numeru identyfikacji podatkowej, właściwy organ określi przyczynę tego stanu rzeczy.

▼B

ZAŁĄCZNIK C

Minimum informacji, jakie należy podać w uwagach objaśniających

A. Wniosek sporządza się na formularzu wydrukowanym w jednym z języków urzędowych Wspólnot Europejskich. Formularz wypełnia się jednakże w języku kraju, który dokonuje zwrotów.

B. Wniosek wypełnia się drukowanymi literami i składa się do właściwego organu państwa, do którego kieruje się wniosek (patrz część D poniżej) przed dniem 30 czerwca roku następującego po roku, którego wniosek dotyczy.

C. Należy podać numer rejestracyjny VAT w kraju dokonującym zwrotów, jeśli jest on znany wnioskodawcy.

▸(1) D. Podanie dostarcza się właściwym organom, tj.:

— Belgia: .....
— Dania: .....
— Niemcy: .....
— Grecja: .....
— Hiszpania: .....
— Francja: .....
— Irlandia: .....
— Włochy: .....
— Luksemburg: .....
— Niderlandy: .....
— Austria: .....
— Portugalia: .....
— Finlandia: .....
— Szwecja: .....
— Wielka Brytania: ..... ◂

▸(2) — Republika Czeska: Finanční úřad pro Prahu 1
— Estonia: Maksuamet
— Cypr: Υπουργείο Οικονομικών, Τμήμα Τελωνείων, Υπηρεσία Φ.Π.Α.
— Łotwa: Valsts ieņēmumu dienesta Lielo nodokļu maksātāju pārvalde
— Litwa: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija
— Węgry: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal
— Malta: Id-Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi
— Polska: Drugi Urząd Skarbowy Warszawa Śródmieście
— Słowenia: Davčni urad Ljubljana
— Słowacja: Daňový úrad Bratislava I ◂

▸(3) — Bułgaria: .....
— Rumunia: ..... ◂

E. Wniosek dotyczy zafakturowanych zakupów towarów lub usług, lub przywozów dokonanych w okresie nie krótszym niż 3 miesiące i nie dłuższym niż rok kalendarzowy. Jednakże może on odnosić się do okresu krótszego niż 3 miesiące, w przypadku gdy okres ten stanowi pozostałą część roku kalendarzowego. Wniosek taki może również dotyczyć faktur lub dokumentów przewozowych, które nie były objęte wcześniejszymi wnioskami i które dotyczą transakcji dokonanych podczas danego roku kalendarzowego.

F. W pozycji 9 lit. a) należy opisać rodzaj prowadzonej działalności, w której ramach składający wniosek nabył towary lub usługi określone we wniosku o zwrot podatku (np. udział w międzynarodowych targach ..... W pozycji 9 lit. a) należy opisać rodzaj prowadzonej działalności, w której ramach składający wniosek nabył towary lub usługi określone we wniosku o zwrot podatku (np. udział w międzynarodowych targach ..... które odbyły się w ..... od ..... do ....., stoisko nr ..... lub międzynarodowy przewóz towarów z ..... do ..... dnia .....).

G. Do wniosku dołącza się zaświadczenie wydane przez władzę publiczną państwa, w którym wnioskodawca ma siedzibę, i które stanowi dowód, że dana osoba jest podatnikiem podatku od wartości dodanej w tym państwie. Jednakże w przypadku gdy właściwy organ określony w części D powyżej posiada już takie zaświadczenie, wnioskodawca nie jest zobowiązany do przedstawienia nowego zaświadczenia przez okres jednego roku od daty wydania pierwszego zaświadczenia.

H. Do wniosku dołącza się oryginały faktur lub dokumentów przewozowych, wykazujące kwotę podatku od wartości dodanej poniesioną przez wnioskodawcę.

►(1) A2

►(2) A3

►(3) M1

▼B

►(1) I. Podanie może dotyczyć więcej niż jednej faktury lub dokumentu przywozowego, ale całość wartości należnego VAT-u w 19... nie może być mniejsza niż:

BEF/LUF ...
DKK ...
DEM ...
GRD ...
PTE ...
FRF ...
IEP ...
ITL ...
NLG ...
ATS ...
ESP ...
FIM ...
SEK ...
GBP ...
►(2) CZK ...
EEK ...
CYP ...
LVL ...
LTL ...
HUF ...
MTL ...
PLN ...
SIT ...
SKK ... ◄
►(4) BGN ...
RON ... ◄

jeśli okres do którego się odnosi jest krótszy niż rok, ale nie krótszy niż trzy miesiące, wtedy:

BEF/LUF ...
DKK ...
DEM ...
GRD ...
PTE ...
FRF ...
IEP ...
ITL ...
NLG ...
ATS ...
ESP ...
FIM ...
SEK ...
GBP ...
►(3) CZK ...
EEK ...
CYP ...
LVL ...
LTL ...
HUF ...
MTL ...
PLN ...
SIT ...
SKK ... ◄
►(5) BGN ...
RON ... ◄

jeśli okres do którego się odnosi wynosi jeden rok lub krócej niż trzy miesiące. ◄

J. Zwolnione usługi transportowe to usługi świadczone w związku z międzynarodowym przewozem towarów, łącznie z — z zastrzeżeniem niektórych warunków — transportem związanym z tranzytem, wywozem lub przywozem towarów.

K. Osoba, która uzyskała zwrot podatku w sposób nieprawidłowy, podlega grzywnom lub karom przewidzianym w ustawodawstwie państwa, które dokonało zwrotu.

L. Władze kraju dokonującego zwrotów zastrzegają sobie prawo dokonywania zwrotów w formie czeku lub przekazu pieniężnego na rzecz wnioskodawcy.

►(1) **A2**

►(2) (3) **A3**

►(4) (5) **M1**